

KULDĪGAS / BĒRNU
NOVADA / JAUNIEŠU
CENTRS

Metodiskais materiāls interešu izglītībā

Interešu izglītības joma, apakšjoma	Teātris.
Metodiskā materiāla nosaukums	Pēc Ē. Kūļa “Svētdienas rīta pārsteigums”
Metodiskā materiāla forma	Dramatizējums
Pedagoga vārds, uzvārds	Alda Stūrīte.
Mērķauditorija	Skolēni.
Vecumposms (<i>ja attiecas</i>)	1.-6.kl.
Tēmas aktualitāte attiecīgajā jomā	Vērtībizglītība.
Metodiskā materiāla mērķis	Latvijas Valsts svētku bagātināšana.
Metodiskā materiāla apraksts	Ar humoru veidots stāsts, kas rosina domāt par attiecībām ģimenē, par prieku sagādāt pārsteigumu. Papildus tam, iespējams attīstīt somu par pašu pilsonisko līdzdalību savā zemē, savā ģimenē., savā vidē.
Nepieciešamie resursi (<i>ja attiecas</i>)	Rekvizīti: nosaukumu izkārtnes, Rū pilsētas, karogs, saplīsušas kedas, raibas Rū pilsētas rūķēnu cepures un atbilstošs ietērps, ārstu brigādes virsvalki, ārsta “koferītis”, liela šļirce.
Plānotais rezultāts	Sagatavots uzvedums.
Metodiskā materiāla praktiskais pielietojums	Svētku priekšnesums skolā.
Datums	2025.

¹Svētdienas rīta pārsteigums.

(Pēc Ē. Kūļa)

Pārmaiņu pār skatuvi tiek pārnestas izkārtņes: „Pērciet čipsus, pērciet kolu!”, „Uzlīmes, košļenes un citi labumi”, „Vajadzīgas un nevajadzīgas lietas”. Rūķēni, pamanot izkārtņes, izteiksmīgi izvairās uz tām paskatīties, tēlojot neieinteresētību pret nopērkamajiem niekiem.

Garām nobrauc saldējuma rūķa Viķa autokiosks.

Viķis. Sveiki zēni! Vai jums jūsu iecienīto saldējumu „Šokolādes maisījums”?

Rūķēni. *Ar zīmēm rāda, ka nē, ka visiem pieciem piemetušās šausmīgas kakla sāpes.*

Viķis norausta plecus, aizbrauc. Tomēr nenociešas, pabrauc atpakaļ.

Viķis. Nesaprotu. Jūs jau piekto dienu atsakāties no sava iecienītā saldējuma. Kā tas var būt, ka jums viesiem VIENĀ laikā piemetusies VIENĀDA kaite? Kaut kas tāds Rū pilsētā nav piedzīvots pēdējo simts gadu laikā.

Nikniķis. *Ar žestiem palīdz pārdevējam papīra strēmelīti un uzrakstā: ANGIUM MANDELIUM BRONHITIUM BACILIUM VIRUSIUM EPIDEMIUM.*

Nikniķis. *(pusčukstus)* Vai skaidrs?

Viķis. *(apjucis)* Bet tas laikam ir latīniski. Es neesmu ārsts. Bet ārkārtīgi gara slimība...

Nopētīdams rūķēnus ar apbrīnas un līdzjūtības pilnu skatienu, dodas prom.

Māmiņa. Jau kādu pusmēnesi vēroju rūķēnus un nesaprotu, kas ar mūsu bērniem notiek. Viņi atsakās apmeklēt ikvienu sabiedrisko pasākumu, atsakās no ierastajiem kārumiem. Varbūt tiem vairs nepietiek ar vienu rūpuli nedēļas kabatas naudai? Inflācija?

¹ Pēc Ē. Kūļa darba motīviem dramatisēja A. Stūrīte.

Tētis. Vairāk mēs nevaram atļauties, jo diemžēl nepārstāvam vidusšķiru. Turklāt komunālie pakalpojumi kļūst arvien dārgāki. No pirmā janvāra arī Rū pilsētas transporta pakalpojumiem pieaugs cenas.

Māmiņa. Varbūt iegriezties pie psihologa? Iespējams, ka esam audzināšanā pielaiduši neapjaušamas kļūdas?

Tētis. Blēņas. Viņi vienmēr izpilda uzdotos darbus, viņi normāli guļ, nesūdzas pār ēstgribas trūkumu un tā tālāk.

Māmiņa. Varbūt viņi ir iemīlējušies. Mīlestības bez pretnīlas ir ļoti rūgta. Pirmajā klasē es iemīlējos glītrakstīšanas skolotājā, jo viņam bija skaists rokraksts.

Tētis. *(smaidot)* Ak, ak, ak. *(kļūst nopietns)* Vēl kādu brīdi pavērosim savus rūķēnus.

Abi aiziet.

.....

Māmiņa rosās .Uznāk tētis.

Tētis. Es esmu uzstādījis diagnozi viņu uzvedībai. Mūsu bērni par katru cenu apņēmušies krāt naudu. uzzināju, ka viņi pat uz sporta zāli pilsētas tālākajā malā skrien kājām, lai nevajadzētu maksāt par autobusa biļeti.

Māmiņa. Toties vairāk plīst apavi . *(Pacilā noplīsušās rūķēnu kedas)* Par to rūķēni nemaz nepadomā. Jānes uz remontu. *(aiziet)*

Tētis. *(pie sevis)*

Jāiet sakopt svētku norises vieta. Rīt Rū zemes karoga pacelšanas svētki! Vai ir vēl kāds lielāks gandarījums kā apziņa, ka esi brīvas un neatkarīgas Rū zemes pilsonis?

Un karogs, vājā plīvojot un plandot, to nepārprotami apliecina.

Pauzdams godbijību un lepnumu, svarīgi aiziet.

.....

Svētdienas rīts. Laukuma vidū dižojas karoga kāts. Rūķēni, rūpīgi saposušie un sasukājušie, ierodas ar sainīti rokās. Sačukstas, satraukti lūkojoties apkārt.

Iznāk māmiņa jaunā blūzītē, tētis- apsējis košu kaklasaiti. Rūķēni, pamanījuši vecākus, aši nostājas ierindā.

Rūķēni. Sveicam jūs gadadienā!

Nikniķis pastiepj tētim rūpīgi salocītu karogu.

Tētis (*Saudzīgi paņem, attin, vaļā.. Pārsteigts*) Bērnī!... Tas taču... pavisam jauns!

Rūķēni. Jā! Tā ir mūsu dāvana jums!

Māmiņa. Tas izskatās tik dārgs. Paldies jums... Ak, es tagad saprotu, kāpēc jūs... visu mēnesi...

Tētis. Mani mīļie palaidņi, tāds pārsteigums! Un jūs tēlojāt skopulīšus! Bet sakiet man, lūdzu, ko darīsim ar veco karogu? Savā laikā vectēvs to nosargāja pašās sīvākajās cīņās par Rū zemes neatkarību un glabāja, kamēr te valdīja sveša vara.

Nikniķis. Šodien tas nepieciešams mums!

Riķis. Mēs ar to dosimies pārgājienā uz Nū pilsētas sporta festivālu.

Ciķis. (*lepni*) Mūsu, brāļuku, komandai būs vissenākais karogs Rū zemē! Ar to mēs iegūsim papildus punktus!

Stiķis. Bet jums būs jaunais, tas izskatās daudz elegantāks!

Niķis. Un arī lielāks!

Vecāki apmulsuši kādu brīdi klusē. Bet tad dzirdama strauji bremzējoša automašīnā. ienāk norūpējies saldējuma pārdevējs rūķis Viķis. Viņam seko ātrās palīdzības brigāde baltos halātos.

Viķis. Paldies Dievam, ka jūs vēl esat dzīvi (*rāda garos strēmeli ar „slimības” nosaukumu*) Ar septiņu vārdu garām slimībām nav joki! Es atvedu dakterus, citādi jūs iden... identificēsiet citus!

Ārsts. (*Nemdams ārā šļirces, izlabo Viķa teikto*) Inficēsiet.

.....

BEIGAS